

**Sag anlagt den 21. september 2011 — »Rauscher«
Consumer Products mod KHIM (gengivelse af en tampon)**

(Sag T-492/11)

(2011/C 355/36)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: »Rauscher« Consumer Products GmbH (Wien, Østrig)
(ved advokat M. Stütz)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 20. juli 2011 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2168/2010-1) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Et figurmærke, der gengiver en tampon, for varer i klasse 3 og 5

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009, da det pågældende varemærke har det fornødne særpræg.

**Sag anlagt den 23. september 2011 — Tyskland mod
Kommissionen**

(Sag T-500/11)

(2011/C 355/37)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Forbundsrepublikken Tyskland (ved advokaterne T. Henze og K. Petersen)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse K(2011) 4922 endelig af 13. juli 2011 i statsstøttesag N 438/2010 K(2011) annulleres, for så vidt som den erklærer, at hele programmet for efterstillede lån er omfattet af Kommissionens forordning (EF) nr.

1998/2006 af 15. december 2006 om anvendelse af traktatens artikel 87 og 88 på de minimis-støtte.

- Subsidiært annulleres afgørelsen i sin helhed.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålet er rettet mod Kommissionens afgørelse vedrørende WACHSTUM, der er et program for efterstillede lån for virksomheder med kreditvurdering i Sachsen-Anhalt, for så vidt som den erklærer, at hele programmet for efterstillede lån er omfattet af forordning (EF) nr. 1998/2006 ⁽¹⁾.

Med søgsmålet kritiseres Kommissionens opfattelse, hvorefter det allerede på grund af den blotte omstændighed, at lånene ydes af et kreditinstitut, må antages, at de ikke ydes på normale markedsvilkår, og at de således skal opfylde betingelserne i de minimis-forordningen.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren gjort tre anbringender gældende.

- 1) Første anbringende: Tilsidesættelse af artikel 107 TEUF, sammenholdt med artikel 1 og 2 i forordning nr. 1998/2006, ved fejlagtig bekræftelse af eller den blotte påstand om en fordel

Kommissionens erklæring om, at foranstaltningen falder ind under de minimis-forordningen, er materielt forkert. Låneprogrammets adressater får ingen fordele i henhold til artikel 107, stk. 1, TEUF, således at hovedformålet med låneprogrammet allerede derfor ikke kan anses for støtte.

- Kommissionen kan ikke ud fra den blotte omstændighed, at lånene ydes af et kreditinstitut, udlede, at der foreligger en fordel. Særligt ved lån kommer det an på lånebetingelserne. Ved vurderingen af, om der er tale om en fordel, må der tages hensyn til den forlangte rentesats, sikkerheden for lånet, samt helhedssituationen for den virksomhed, som lånet ydes til. Det skal undersøges, om en privatinvestor ville have kunnet få et sammenligneligt lån til den aftalte rentesats og den herfor stillede sikkerhed.

- I henhold til Kommissionens hidtidige afgørelsespraksis blev indikatorerne ved efterstillede lån ved hjælp af den såkaldte Brandenburg-metode på grundlag af Kommissionens referencesatsmeddelelse fastlagt således, at der ikke ville foreligge en fordel i henhold til artikel 107, stk. 1, TEUF. Kommissionen har pludselig fraveget denne afgørelsespraksis og tager kun lånyders egenskab af kreditinstitut i betragtning. Denne omstændighed er dog fuldstændig uegnet som indikator, idet også kreditinstitutter kan handle på normale markedsvilkår.

- 2) Andet anbringende: Tilsidesættelse af begrundelsespligten i henhold til artikel 296 TEUF

Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at begrundelsespligten i henhold til artikel 296 TEUF er tilsidesat, idet Kommissionen kun er fremkommet med generelle formodninger og uledninger, men imidlertid ikke har oplyst, hvorfor lånebetingelserne ikke er på normale markedsvilkår, og hvorfor Kommissionen pludselig afviger fra sin hidtidige afgørelsespraksis.

- 3) Tredje anbringende: Tilsidesættelse af kontradiktionsprincippet i dets forskellige former

Sagsøgeren har ligeledes gjort gældende, at kontradiktionsprincippet i dets forskellige former er tilsidesat, idet Kommissionen ikke forud for vedtagelsen af den anfægtede afgørelse drøftede sin ændrede opfattelse med forbundsregeringen.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1998/2006 af 15.12.2006 om anvendelse af traktatens artikel 87 og 88 på de minimis-støtte (EUT L 379, s. 5)

Sag anlagt den 26. september 2011 — Aldi mod KHIM — Dialcos (dialdi)

(Sag T-505/11)

(2011/C 355/38)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim an der Ruhr, Tyskland) (ved advokaterne N. Lützenrath, U. Rademacher, L. Kolks og C. Fürsen)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Dialcos SpA (Due Carrare, Italien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 5. juli 2011 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1097/2010-2) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Dialcos SpA

Det omhandlede EF-varemærke: Et ordmærke, der indeholder ordbestanddelen »dialdi«, for varer i klasse 29 og 30

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Aldi GmbH & Co. KG

Det påberåbte varemærke eller tegn: Ordmærket »ALDI« for varer og tjenesteydelser i klasse 3, 4, 7, 9, 16, 24, 25, 29, 30, 31, 32, 33, 34 og 36

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009, da der er risiko for forveksling mellem de omtvistede varemærker.

Sag anlagt den 28. september 2011 — i-content mod KHIM — Decathlon (BETWIN)

(Sag T-514/11)

(2011/C 355/39)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: i-content Ltd Zweigniederlassung Deutschland (Berlin, Tyskland) (ved advokat A. Nordemann)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Decathlon SA (Ville-neuve d'Ascq, Frankrig)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 30. juni 2011 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1816/2010-1) annulleres, og indsigelse nr. B 001494205 afvises.

- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: i-content Ltd Zweigniederlassung Deutschland

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »BETWIN« for bl.a. varer i klasse 25, 26 og 28 — EF-varemærkansøgning nr. 7281652

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Decathlon SA

Det påberåbte varemærke eller tegn: EF-varemærkeregistriering nr. 6780951 af figurmærket »bTwin« for bl.a. varer i klasse 25 og 28, Fransk varemærkeregistriering nr. 23191414 af figurmærket »bTwin« for bl.a. varer i klasse 25, Fransk varemærkeregistriering nr. 99822017 af figurmærket »bTwin« for bl.a. varer i klasse 28